

SIX DAYS AND SIX NIGHTS

Morten Knudsen

08.04.22 - 18.09.22

After great pain, a formal feeling comes
-Emily Dickinson

Nogen siger, at sorg får tiden til at holde op med at findes. Måske fordi den nødvendigvis inficerer en hel tilværelses bestanddele, også dens tid. Måske bliver sorgens tid lige så ikke-lineær som et maleri. Måske er den en flade mere end en linje, noget sort i øjnene uanset hvor længe efter sorgens begyndelse.

Billederne herinde, de kan være en elegi. De kan være et arbejde, en måde at fylde hverdag ned i hænderne. Billederne herinde, de er billeder fra en tragedie. Om tragediens kraft kan man spørge: er den mægtigere jo tættere i tid den befinder sig på et mirakel.

Tragedien hænger herinde, men billederne af den er ikke entydigt dramatiske, de er stille og fulde af kraft, som var de begyndelsen på en ny dag. Spiraler kan ligne alting, og sorgens afsindige drama er usynligt for enhver anden end den sørgende. Spiraler kan ligne alting: forbigående optimisme og afgrund og hallucinationer, evighed og begyndelse og slutning, og så pludselig en varm sol eller noget lysende man kan gribe fat i, der faktisk kender sin retning. Spiraler kan ligne alting, de er tegn på foretagsomhed af forskellig art.

For eksempel:

At stå op gentagne gange, og blive stående.

En systematisk reaktion på fornemmelsen af, at selve skønheden har forladt sproget.

Et systematisk forsøg på at bringe den tilbage.

At skribe i et landskab eller på et badeværelse.

Og så videre.

En spiral ender aldrig, en søn ender aldrig, en far ender aldrig, en sorg ender aldrig, orange ender virkelig heller aldrig.

Billederne herinde, de dirrer. Måske fordi det var vigtigere for dem at blive lavet end at blive set. Vigtigheden af et ansigt at klamre sig til, mens tiden smuldrer. Udstillingens eneste ansigt er hospitalspræstens, et ansigt hvis blik lever af at lindre. Om ansigtet kan man spørge: ved man selv, at man har et, når man sørger. En andens ansigt derimod, det er noget at beundre også gennem hvidglødende ulykke. Måske gør sorg alting til silhouetter.

Billederne herinde, deres sårbarhed minder om et menneskes. Disse billeder er næppe evige, det monumentale i tragedien er næppe evigt, men begge dele vil findes gennem et liv, som haver hvor blomster vil visne og blive.

Morten Knudsens søn Ernst levede i seks dage og seks nætter.

By Nanna Friis